Incipit epiſtola beati Ihero
nimi ad damaſum papaꝫ in
quatuor euangeliſtas ·

Beatiſſĩo pape da
maſo Iheronimꝰ
nouũ opꝰ me fa
cere cogis ex vete
ri ut poſt exẽpla
ria ſcripturaꝝ to
to orbe diſpſa q̄ſi q̇daꝫ arbiter ſe
deã et quia inť ſe variãt q̄ ſint illa q̄
cũ greca ꝯſentiãt veritate decernã
Pius labor ſꝫ piculoſa preſũptio
iudicare de ceteris ipm̄ ab oibus
iudicandũ· ſenis mutare linguaꝫ
⁊ caneſcentẽ mundũ ad initia re
trahere puuloꝝ· Quis enĩ doctus
pit vel indoctꝰ cũ i manꝰ volumẽ
aſſumpſerit· Et a ſaliua quã ſemel
imbibit viderit diſcrepaẽ qď lecti
tat· nõ ſtatĩ erũpat i vocẽ me fal
ſarĩ me clamãs eẽ ſacrilegũ q̇ au
deã aliq̇d in veteribꝰ libris adde
re· mutare· corrigẽ. Aduſus quã
inuidiã duplex cã me ꝯſolať qď
⁊ tu q̇ ſũmꝰ ſacerdos es fieri iubes
⁊ veꝝ nõ eẽ qď variat· etiã male
dicoꝝ teſtimonio ꝯprobať· Si eĩ
latinis exẽplaribus fides ẽ adhi
benda· rñdeant q̇bꝰ tot ſũt exem
plaria pene q̇t codices· Sin autẽ
veritas ẽ querẽda de pluribꝰ: cur
nõ ad grecã originẽ reuertẽtes ea
q̄ vel a vicioſis interpͣtibꝰ male edi
ta· vel a preſũptoribꝰ ĩpitis emẽ
data puerſꝰ· vel a librarijs dormi
tantibꝫ ȧ addita ſũt ȧ mutata cor
rigimus. Neqꝫ vero ego de veteri
diſputo teſtamento qď a ſeptua
ginta ſenioribꝰ in grecã linguam
verſũ· tercĩo gͣdu ad nos vſqꝫ per
uenit· Nõ q̄ro quid aq̇la q̇d ſy
machꝰ ſapiãt· q̄re theodotiõ inť
nouos et veteres mediꝰ incedat
Sit illa vera interpretatĩo quã apľi
ꝓbauerũt· De nouo nũc loquor
teſtamẽto qď grecũ eẽ nõ dubiũ
ẽ. Excepto apľo matheo q̇ pͥmꝰ in
iudea euãgeliũ xp̄i hebraicis lr̄is
edidit· Hoc certe cũ in nr̄o ſmo
ne diſcordat ⁊ diuerſos riuuloꝝ
tramites ducit vno de fõte querẽ
dũ ẽ· Pretermitto eos codices q̇s a
luciano et eſitio nũcupatos pau
corũ hominũ aſſerit pͣuſa ꝯtẽtio q̇
bꝰ vtiqꝫ nec in veteri inſtrumẽto
poſt ſeptuaginta interpretes emẽ
dare q̇d licuit· nec in nouo ꝓfuit
emendaſſe cũ multaꝝ gentiũ lin
guis ſcriptura añ tranſlata doceat
falſa eẽ que addita ſũt· Igiť hec
pn̄s pͣfatiũcula pollicetť q̄tuor tm̄
euãgelia· q̄ꝝ ordo ẽ iſte· Matheus
Marcꝰ· Lucas Iohẽs codicuꝫ gre
coꝝ emẽdata collatiõe ſꝫ veteꝝ q̄
ne multũ a lectiõis latine ꝯſuetu
dine diſcreparẽt ita calamo ĩpeȧ
uimꝰ· ut hijs tm̄ que ſenſuꝫ vide
bantť mutaẽ correctis· reliq̄ mane
re pateremur ut fuerãt· Canões
q̇qꝫ q̇s euſebius ceſarienſis ep̄us
alexandrinũ ſecutꝰ ãmoniũ in de
cẽ numeros ordinauit· ſic in greco
hn̄tur expͣſſimꝰ· Quod ſi q̇s de curio
ſis voluerit noſſe q̄ in euãgelijs
vel eadem vel vicina vel ſola ſint
eorũ diſtinctione cognoſcet· Ma
gnꝰ ſiq̇dẽ hic i nr̄is codicibꝰ error
inoleuit dũ qď in eadẽ re aliꝰ euã
geliſta plus dixit in alio quia minꝰ
putauerint addiderũt· vel dũ eũ
dẽ ſenſũ alius aliť expͣſſit ille qui
vnũ e q̄tuor pͥmũ legeȧt ad eius

exēplū ceteroſq; eſtimauerit emē
dādos. Vñ accidit ut apud nos
mixta ſūt oīa et ī marco plura lu
ce atq; mathei. Rurſum ī matheo
plura iohīs ⁊ marci ⁊ ī ceteris re
liquoꝝ q̄ in alijs ꝓpria ſūt inueni
ant. Cū itaq; canōes legeris q̄ ſb
iecti ſūt: ꝯfuſionis errore ſublato
et ſimilia oīm ſcies ⁊ ſingulis ſua
queq; reſtitues. In canone primo
ꝯcordant q̄tuor: matheꝰ. marcus
lucas. iohes. In ſecundo tres: ma
theꝰ. mācꝰ. lucas. In tīio tres ma
theus. lucas. iohes. In q̄rto tres
matheꝰ. marcus. iohes. In q̄nto
duo: matheꝰ. lucas. In ſexto duo
matheus. marcus. In ſepīo duo
matheꝰ. iohes In octauo duo lu
cas marcus. In nono duo: lucas
iohes. In decīo ꝓpria vnuſquiſq;
q̄ nō habent in alijs ediderīt. Sin
gul' vero euāgelijs ab vno icipi
ēs vſq; ad finē libroꝝ diſpar nu
merus accreſcit Hic nigro colore
p̄ſcriptus ſb ſe habet aliū ex mi
nimo diſcolorē numeꝝ q̄ ad decē
vſq; ꝓcedens īdicat: p̄ q̄ numerꝰ
ī q̄ ſit canone reqrendꝰ. Cū ergo
aperto codice verbigrā illud ſiue
illud capitulū ſcire volueris cuiꝰ
canoīs ſit: ſtatī ex ſubiecto nume
ro doceberis ⁊ recurrēs ad pncipia
in quibꝰ canonū eſt diſtincta cō
geries. eo dēq; ſtatī canone ex titu
lo frontis inuēto: illū quē q̄rebas
numeꝝ eiuſdē euangelij q̄ ⁊ ipſe
ex inſcripcōe ſignat̄ iuenies atq;
e vicino ceteroꝝ t̄mitib; īſpectis
quos numeros e regione habeāt
adnotabis ⁊ cū ſcieis recurres ad
volumina ſingulorū et ſine mora
repertis numeris q̄s añ ſignaueās
reperies ⁊ loca in quibꝰ vel eadē
vel vicina dixerunt. Opto ut ī cri
ſto valeas et memineris mei pa
pa beatiſſime.

Explicit epl̄a. Incipit argumētū
ī euāgeliū ſcdm matheū.

MAtheus ex iudea ſicut
in ordine p̄mus ponit̄
ita euangeliū in iudea
p̄mꝰ ſcripſit: cuius vo
catio ad dūm ex publicanis acti
bus fuit: duoꝝ in generacōe xp̄i
pncipia p̄ſumens: vnius cuiꝰ pri
ma circūciſio ī carne. alteriꝰ cuiꝰ
ſcdm cor electio fuit. Ex vtriſq;
enī patribꝰ xp̄s. Sicq; quaternda
rio numero trifōrmit̄ poſito: pnci
piū a credendi fide in electionis tē
pus porrigēs ⁊ ex electione vſq; ī
trāſmigracōnis diē dirigēs. atq;
a tranſmigracōnis die vſq; in cri
ſtū definiens: decurſā aduētus do
mini oñdit generacōē ⁊ numero
ſatiſfaciens ⁊ tēpori ut ⁊ ſe qd̄ eēt
oñderet ⁊ dei in ſe opus mōſtrās
etiā ī hijs quoꝝ genꝰ poſuit xp̄i
opantis a pncipio teſtimoniū n̄
negaēt. Quaꝝ oīm rerū: tēpꝰ. ordo
numerꝰ diſpoſicō vel racō. qd̄ fidi
neceſſariū eſt: deus xp̄s ē q̄ factꝰ
ē ex muliere. factꝰ ſub lege. natus
ex virgine. paſſus in carne: oīa in
cruce fixit. ut triūphās ea ī ſemet
ipō reſurgēs in corpe ⁊ pr̄is nomē
in pr̄ibꝰ filio ⁊ filij nomē patri re
ſtituēs ī filijs: ſine pncipio. ſine fi
ne oñdēs vnū ſe cū pr̄e eē. q̄r vnꝰ
ē. In q̄ euāgelio vtile ē deſiderāti
b; deū. ſic p̄ma vel media vel pfcā
ꝯgnoſcē ut ⁊ vocōēm apl̄i et opꝰ
euāgelij ⁊ dilectōēm dī ī carne na
ſcētis p vniuſa legētes intelligāt